

[Christmas Møller.]

til det, at de Moratorielove, som blev gennemført under Krigen, indeholdt aldeles ikke saa stærke og rigoristiske Bestemmelser som dette Lovforslag; og navnlig synes det mig højst besynderligt, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, der dog staar og forsvarer dette Lovforslag ogsaa som en — maa jeg have Lov at sige det paa den Maade — vel i visse Kredse ret anset Jurist, kan sammenligne det Lovforslag, der her er stillet, med den Lov om Betalingshenstand med Hensyn til Pantegæld, som blev gennemført af den daværende og den nuværende højtærede Justitsminister under 23. April 1915.

Thi det, der blev gennemført ved Loven af 23. April 1915, var ganske klart dette, at Gæld, der var sikret ved Pant i fast Ejendom, ikke paa Grundlag af Opsigelse fra Kreditors Side kunde fordres betalt, medmindre Renter eller stipulerede Afdrag ikke var betalt rettidigt, altsaa et ganske andet Forhold, et meget mindre Forhold, et for Realkrediten og hele dens Betydning ganske anderledes Forhold end det, der er Tale om i det Lovforslag, vi behandler her.

Derfor kan jeg ikke nægte, at det i høj Grad undrede mig, at det ærede Medlem vilde benytte en saadan Argumentation, og jeg synes ogsaa, jeg kan have Lov til at sige til ham, at han understregede i Virkeligheden dette Lovforslags Farer ved at søge at drage den Sammenligning.

Den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsatte hver ud fra deres Betragtninger nogle Bemærkninger om, hvorledes Stillingen vilde være, i det Øjeblik der fra Statsmagts Side skulde skaffes Dækning til Veje for de Penge, som man eventuelt fra Venstres Side og eventuelt ogsaa fra anden Side vilde kræve skulde skaffes til Veje for Staten for at gennemføre et Moratorium paa den ene eller den anden Maade.

Der havde efter min Opfattelse det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal Uret ved at sammenligne den økonomiske Situation, da Kronen var bundet til Guldet, da Laanemarkedet var frit, med den nuværende. Man kan efter min Opfattelse ikke drage en Sammenligning med de økonomiske Foranstaltninger, som Venstre jo dog ogsaa har et betydeligt Medansvar for, som Landmandsbank-Ordningen, som Eksportkrediten, i hvert Fald dens Indførelse, som andre Hjælpeforanstaltninger af økonomisk Karakter og deres Virkninger paa hele det økonomiske Liv i Danmark, truffet som de blev under friere og helt anderledes

økonomiske Forhold end dem, vi har i Dag, og derfor synes jeg, at den Argumentation, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsatte heroverfor, ikke var rigtig.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal berørte, Kriselovene og de Penge, der skulde skaffes til Veje her, vil jeg gerne have Lov at sige, at jeg ved ikke af, at et Parti paa Rigsdagen med Hensyn til et Forslags økonomiske Beregninger kan gøre andet end at stole paa det, som Administration og Regering giver. Og hvis det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vilde gaa tilbage i Tiden og undersøge Forholdet, hvor Lovforslag er blevet forelagt med økonomiske Beregninger, ogsaa fra hans egen Regerings Side — ja, jeg kunde jo næsten sige til det ærede Medlem: hvorledes startede det ærede Medlem ikke i Politik med Hensyn til Kornloven af Sommeren 1920, og han sad oven i Købet i Regeringen paa det daværende Tidspunkt —, saa tror jeg, jeg kunde sige til ham, at der maaske ikke var megen Grund til at føre saa stærk en Tale, som han gjorde.

Det er klart, at Kriseordningen angaaende Landbruget vil komme til at koste mere; altsaa viser den sig at være meget værdifuldere og vægtigere, end man paa det Tidspunkt regnede med. Men lad os nu se ogsaa, hvad Indtægtslovene skaber, om de paa visse Omraader ikke ogsaa skaber større Indtægter — jeg vilde i og for sig tro det — end efter Finansministerens Beregning. Der har jo tidt været Uenighed mellem den højtærede nuværende Finansminister og den tidligere Finansminister; men i een Henseende ligner de hinanden: at indirekte Skatter har altid, til stor Overraskelse for dem, givet lidt mere end beregnet!

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Krisehjælpen til arbejdsløse, da benægter jeg, at det, selv om denne Lov vil give flere Udgifter hertil, for det samlede danske Samfund økonomisk vil betyde mere. Thi det ærede Medlem ved, hvorledes Udgifterne — gennem Hjælpekassehjælp, gennem anden Hjælp — vilde være blevet.

Krisehjælpen til Landbruget vil derimod give en større Byrde. Jeg mener for mit eget Vedkommende, at man maa skaffe disse Penge, men jeg hævder, at ved den Betragtning, som det ærede Medlem fremsætter om, at man maa have Pengene fra Statsmagten — en Betragtning, som jeg ikke afviser —, maa man ikke være blind for, at hvis Pengene skal skaffes ved Laan, vil det ved Siden af den almindelige Virkning, som det vil have, at Staten forøger